

נפגשים בפרשה פרשת חיי שרה

מהי אהבה?

התנ"ך מקמץ ברגשות. אין זו מגמתו. התנ"ך איננו ספר היסטוריה, ואף לא משמש כספר עלילתי שמטרתו לרתק את הקוראים. התנ"ך הוא דבר ה' שמגלה לנו איך להיות אנשים טובים ומוסריים יותר. לפיכך, בכל פעם שמופיע בתנ"ך תיאור של רגש, נפתח בפנינו צוהר להיפגש בצורה מדויקת יותר עם רצון ה'. כל שכן כאשר מדובר על אהבה בין איש ואשתו, ועוד יותר כשזו ההופעה הראשונה בתנ"ך.

"וַיְבָאָה יִצְחָק הָאֵלֶּלֶה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת רַבֶּקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֶּאֱהָבָהּ" (כד, טז).
לאהבה - מה זו עושה? הרי לא אצל כל זוג שמתחתן בתנ"ך מופיעים תיאורי אהבה. האין זה מובן מאליו? נטה את עינינו לדייק שהאהבה מגיעה בסוף הפסוק. פעלים רבים מופיעים לפניו. מדוע?
הדבר תמוה עוד יותר לאחר שהתורה מתארת שבמפגש הראשון ביניהם רבקה נופלת מעל הגמל, כשרואה את יצחק. בוודאי לא רגש חם של אהבה מופיע כאן.

נדמה שמכאן אנו יכולים לדלות מסר שהתורה טומנת בתוך הפסוקים. לא בונים קשר על אהבה. אהבה היא תהליך ארוך של בניה מתמשכת ובלתי פוסקת. "ככל שנעשתה יותר לאשתו, כך אהב אותה יותר!" (רש"י הירש, שם) המפגש הראשון בין יצחק ורבקה אינו מפגש של אהבה. רבקה נופלת מעל הגמל מחמת אימה ויראה (נצי"ב) או שמא היא הכניעה עצמה כדרך כבוד (ספורנו), בין כך ובין כך הרי שזהו רק תחילתו של תהליך. גם כאשר היא מגיעה אל יצחק לא מוזכר כלל שמה של רבקה אלא בגוף שלישי "וַיְבָאָה", ורק אחר כך מופיע שמה. יש קשר תהליכי שמתקדם, מתהדק ובונה את האהבה, משום שאהבה אמיתית בנויה מרצף של מעשים גדולים וקטנים של נתינה, כדברי הרב דסלר: "יותר ממה שהנתינה באה בעקבות האהבה - האהבה באה בעקבות הנתינה" (קונטרס החסד). ככל שבני הזוג עסוקים יותר בויתור ובהשקעה בקשר- כך תגדל אהבתם. יש החושבים שהחתונה היא פיסגת האהבה של בני הזוג, ומאחלים לזוג הטרי שתמיד יאהבו כמו ביום החתונה. אך לא כן, זו רק נקודת ההתחלה של הדרך הארוכה, העקבית והתמידית בבניית האהבה האמיתית.

הצמנה למפגש

נתינה בונה אהבה. גם ההקרבה והוויתור תורמות תרומה נכבדת לקשר הזוגי.

נשחק יחד: מה מתוך הדברים הבאים קל או קשה לי לתת לך?

- חיוך ☺ זמן זוגי ☺ כסף ☺ זמן לצאת עם חברים/ות ☺ ציוד אישי יקר ערך ☺
  - פרחים לשבת ☺ סמכות להחליט בחינוך הילדים ☺ מחמאה ☺ זמן להיות בטלפון ☺
  - תמיכה נפשית ☺ נהיגה כשאני ברכב ☺ זמן עם אמא שלך ☺
- אפשר לשחק תור- תור, או אחד אחרי השני. לא משנה. העיקר לשחק...
אחרי כל אחד מהדברים ננסה להסביר אחד לשני - למה קל / קשה לי לתת לך את זה?
ואולי גם נדון: עד כמה אני מוכן לתת מעצמי? האם יש גבול לנתינה בין בני זוג?